

عنوان مقاله:

انسان آرمانی اقبال

محل انتشار:

همایش بین المللی اقبال و دنیای ما (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شریف حسین قاسمی - استاد بخش فارسی دانشکده دهلی - هند

خلاصه مقاله:

شعراى فارسى در هر دوره و عصرى متناسب با قدرت بالندگى و رشد فکرى و فرهنگى جامعه خودشان در سازندگى بنای تمدن جهانى سهمى بسزا داشت و مظاهر ارتقا و کمال را در وجود انسان ها خاطرنشان ساخته اند. این امتیاز خاص شعر فارسى است که از لحاظ بقای آن است. حضرت علامه محمد اقبال (م 1,938 م) یکى از شعراى فارسى گویى است که متعهد شد همین امتیاز شعر فارسى را به اوج خود رساند اقبال در آغاز کلیات فارسى و مثنوى معروف خود اسرار خودى با استناد به غزل براده مثنوى خود مى خواهد انسان را که مولوى نیز در جست وجوى او بود با احیای اندیشه دینى و روح تازه اى که در منش و تربیت مسلمانان مى دمید به آنان نشان بدهد. موضوع مقاله حاضر ترسیم چهره همین انسان آرمانى اقبال بر اساس اشعار اوست.

کلمات کلیدی:

انسان آرمانى، اقبال لاهورى، اسرار خودى

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770825>

